

GENERALITAT de CATALUNYA

BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ

1958 mg 23

gener 1958 - N° 22.

Catalans, això mai!

Després del fracàs de la malaurada temptativa d'alguns exiliats, sortosament ben pocs, d'incorporar la nostra política nacional a la d'organitzacions espanyoles, i de la unànime i violenta repulsa que han merescut tals propòsits, havíem pensat que no haguera calgut recordar de nou la gravetat que comportava el deixar d'ésser fidel a Catalunya. Ja havíem denunciat, al seu dia, el perill que representava per al nostre Poble, el que nosaltres ens desviéssim del que havia estat sempre el seu pensament i la seva acció.

No ignorem que donada la situació en què es troba la lluita contra el franquisme, les nostres Institucions, a vegades, no deuen ni poden fer la política que els Partits i altres Organitzacions poden realitzar. L'elasticitat d'actuació d'aquests envers tot allò que representen, ha d'ésser respectada per tothom, sempre que no sigui una claudicació. I creiem que ningú, sigui qui sigui, té el dret de comprometre els destins de Catalunya, sense tenir en compte el que pensen els germans que sofreixen la dictadu a franquista.

Si aquells que s'aparten inconscientment d'aquesta línia, que el seny i el sentit de responsabilitat ens assenyala, cometen un greu error, aquells altres que conscientment i d'una manera obstinada propugnen i realitzen una acció encaminada a minimitzar el nostre Poble, el que fan és traïr-lo.

.../-

P 6326

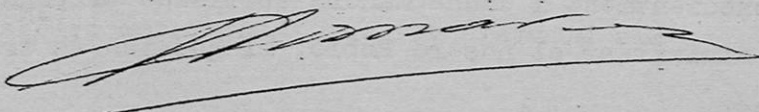
Haviem gosat creure que ens trobavem a la vetlla d'una total rectificació de conducta i que d'un moment a l'altre, veuríem reintegrar-se a la política catalana aquells que se n'havien allunyat, com per una mena de desfici que els havia prè d'ésser afegitons de partits i d'organitzacions de fora de casa nostra. Però heus ací que, avui, amb gran dolor i profunda tristesa ens donem compte de la nostra decepció, car, segurament no tardaran a fer-se públics uns documents, dels quals trobareu còpia al present Butlletí, que us convenceran que, no sols no hi ha hagut cap mena de rectificació per part dels elements que alludiem, sino la més indoplicable persistència en llur claudicació i en el desig de posar-se cada dia més al servei d'adversaris d'avui que, tal vegada, seran els nostres enemics de demà.

No cometem l'error de silenciar i de no fer conèixer la nostra repugnància per l'esperit i la intenció que representen els propòsits d'aquells que aspiren a poder fer la més vil genuflexió als que ens han tingut durant segles sotmesos a la seva dèspota voluntat. No, això mai.

Es necessari que coneixem quines son aquestes organitzacions i aquests catalans que s'ofereixen sense saber ni a qui i que tenen una visió d'un futur règim provisional semblant ignorar que aquest ha d'ésser instaurat a Espanya, talment com si mai hi haguessin viscut, i que ni tan sols en coneixen la seva història.

Catalans, no oblidem que hem estat, tinguem la noble ambició d'ésser un gran Poble, lluitem sense febleses ni falsos sentiments pel triomf dels nostres ideals i per damunt de tot siguem lleials amb nosaltres mateixos i per a ésser-ho cal que combatem inexorablement tots aquells que aspiren, després de tantes lluites i sacrificis, a esdevenir a l'exili els botiflers al servei dels nostres pitjors enemics.

Catalans, tots sabeu que durant aquests darrers anys no he intervingut en cap moment ni per iniciativa personal ni indirectament en cap acció política. He cregut sempre que devia estar al marge de les lluites partidistes, però avui no puc deixar de complir amb el meu deure, no tan sols com a President de la Generalitat, sinó també com un dels catalans que durant quaranta-cinc anys de la seva vida ha lluitat per Catalunya. I és amb la mateixa fidelitat i amb la mateixa fermesa que he defensat els seus drets, que avui us demano que no sigueu temerencs i que ni per un sol instant deixem d'ésser dignes de tots aquells que han donat llur vida per la nostra Pàtria, de tots aquells que a casa nostra sofreixen el jou del franquisme i de nosaltres mateixos que a l'exili mantenim i mantindrem més viva que mai la nostra fe en els alts destins de Catalunya.

Josep TARRADELLAS

President de la Generalitat de Catalunya

Mancomunitat, República Catalana, Generalitat,

Estat Català? NO! Demanen una "Diputación General".

Document N.º 1.

Los partidos y sindicales catalanes y vascos, con el fin de colaborar al restablecimiento de la libertad política y de las instituciones democráticas en España, han estudiado la situación política actual y deseando contribuir a solucionar los distintos problemas que dicho restablecimiento, liquidando el régimen dictatorial franquista, presenta,

DECLARAN

A).- que los Estatutos de autonomía aprobados para Cataluña por la ley de 15 de septiembre de 1932 y para Euzkadi por la ley de 1º de octubre de 1936, constituyeron un esfuerzo de los pueblos peninsulares en pro de la estabilización de la vida política española dando carácter jurídico-constitucional a las aspiraciones de los pueblos mencionados, que han manifestado repetidas veces una neta voluntad federativa.

En reacción violenta contra todas las formas de libertad, el franquismo ha demostrado que la represión antinacionalista por él llevada a la práctica contra Cataluña y Euzkadi constituye un fracaso y va en contra de la estructura natural del Estado y de la marcha general política del mundo entero.

Por lo cual,

AFIRMAN

que los instrumentos jurídicos al principio mencionados siguen manteniéndose en vigor como base del acuerdo que une a las fuerzas políticas y sindicales catalanas y vascas con las republicanas, socialistas y sindicalistas españolas para el supuesto de un posible restablecimiento de las instituciones anteriores a la guerra civil de 1936 - 1939.

— — —

Els Diputats del Parlament poden oblidar que Enric Prat de la Riba,

Franscec Macià i Lluís Companys foren Presidents de Catalunya.?

Estatut d' Autonomia? . Autodeterminació? NO! Proposen

executar les ordres del "Gobierno Provisional del Estado".

B).- Ante la eventualidad en que nos encontramos de un proceso en que el restablecimiento de la libertad política y de las instituciones democráticas en España exija un pacto al que se integren otras fuerzas ajenas a las que instituyeron el sistema estatutista en el periodo republicano, las organizaciones que suscriben han acordado ofrecer, como solución transitoria a la situación actual y que lleve a la libertad política, la aceptación de toda fórmula acordada por las fuerzas pactantes y que incluya las siguientes:

B A S E S

1º.- Desde que se inicie en España la situación transitoria y hasta que se logre la normalidad institucional, regirán en Cataluña y en Euzkadi las correspondientes DIPUTACIONES GENERALES, una para cada uno de los dos países. La Diputación General correspondiente asumirá la representación de toda Cataluña y la de Álava, Guipúzcoa, Navarra y Vizcaya en sus relaciones con el Estado, y la del Estado en lo que se refiere al ejercicio de los poderes de éste en los indicados territorios.

Las bases legales en materias de Hacienda y de Cultura serán las que regian inmediatamente antes de las disposiciones dictadas por el gobierno del general Franco respecto a Cataluña y a Euzkadi.

2º.- Corresponderá especialmente a las Diputaciones Generales de Cataluña y de Euzkadi:

a) Aprobar las normas por las que ha de regirse el funcionamiento interno de las mismas.

b) Ejecutar las leyes, decretos-leyes, decretos, órdenes y disposiciones reconocidas vigentes y las emanadas del Gobierno Provisional del Estado, y aplicar en los países respectivos las bases políticas acordadas para la situación transitoria.

"Diputación General"? Heus ací el pensament

del Dictador Primo de Ribera que ressegueix.

Es per l'afany d'obtenir una influència política que han oblidat els obrers que fa 19 anys aspiren a un millor benestar?.

c) Asegurar el mantenimiento del Orden Público organizarlo y ejercer cuantas facultades corresponden a las Autoridades gubernativas, para lo que podran designar las autoridades y funcionarios que estimen convenientes.

d) Dictar las normas por las que hayan de constituirse y regirse, durante el periodo transitorio, los Municipios y las Diputaciones, respetando en su constitución, funcionamiento y facultades, la autonomía y personalidad tradicionales de unos y otras y pudiendo convocar al efecto las correspondientes elecciones.

e) Velar por el respeto de los Derechos del Hombre reconocidos internacionalmente y por la libertad cultural de sus países respectivos.

f) Organizar en sus territorios la consulta popular o elección para que los pueblos catalán y vasco declaren su voluntad en cuanto al régimen ulterior de sus países. Organizar también la consulta popular o elección en que se decida el régimen definitivo del Estado, ejerciendo para ello las funciones que correspondan a la Administración pública, según la ley que a tal efecto se promulgue.

g) Transmitir la representación y la autoridad que ostenten a los órganos representativos de las instituciones que definitivamente queden instauradas en Cataluña y en Euzkadi al iniciarse la normalidad institucional.

No són hores de regateix ni de càlcul. Son hores d'acció, hores de lluita, hores apressants que ens ofereixen la darrera avinentesa. Cal que sapiguem que cap lluita nacional no ha estat perduda si no ha estat per abandó o per desistiment.

Manuel Serra i Moret
(Del llibre Ciutadania Catalana)

Després d'una guerra i d'una revolució llargues i cruentes,
l'autonomia política de la Generalitat de Catalunya, obtinguda amb
la República, ha estat destruïda a cops de canó i de bombardeigs aèris.
Catalunya retrobarà, esperança que ens anima!, la seva llibertat...

Lluís Nicolau d'Olwer.

3º.- La Diputación General provisional de Cataluña estara compuesta de un numero proporcional de representantes de las actuales provincias, los que seran nombrados a propuesta de los sectores politicos democraticos catalanes. El Consejo Permanente de la Diputacion General provisional designara un Comisario-Delegado y dos Adjuntos para cada una de las diputaciones provinciales actuales.

La Diputacion General provisional de Euzkadi estara compuesta de un numero igual de representantes designados por las cuatro Diputaciones de Alava, Guipuzcoa, Navarra y Vizcaya. Estas ultimas estaran constituidas por ciudadanos nombrados a propuesta de los sectores politicos democraticos vascos, en forma que quede garantizada la adecuada representacion y la imparcialidad que debe presidir esta etapa.

Las Diputaciones Generales provisionales de Cataluña y de Euzkadi elegiran libremente sus Presidentes respectivos y tendran el pleno ejercicio de las facultades consignadas en las presentes BASES.

Nosaltres som republicans, no solament perquè volem la República a Espanya, sinó també perquè volem la República a Catalunya. Som republicans Catalunya enfora i Catalunya endins.

A. Rovira i Virgili.

Ajuntaments. ? NO ! Comissions gestores.

Altres dissortadament ja ho han fet.

Document N°. 2

Los Ayuntamientos provisionales

El esfuerzo de recuperación de una normalidad constitucional y de un clima de convivencia pacífica entre los ciudadanos deberá concretarse rápidamente en el plano municipal, quizá el más directamente asequible a la conciencia civil.

Sin embargo, es también en la esfera del municipio, sobre todo en los pequeños pueblos y ciudades, donde subsisten más enconadas las heridas abiertas por la guerra civil y por la represión.

Esta simple reflexión, además del tiempo transcurrido desde las últimas elecciones municipales, indica la dificultad de propiciar una fácil solución para el periodo provisional, como sería la del restablecimiento de los ayuntamientos existentes en el año 1936, muchos de cuyos miembros no existen actualmente.

A ello hay que añadir la necesidad de incorporar a la vida pública, desde el primer momento, a las nuevas generaciones de hombres de 30 a 40 años que han vivido hasta ahora completamente al margen de ella. Estas generaciones debidamente asesoradas por la experiencia de las mayores, pueden encontrar en el terreno municipal -interesado por importantes problemas, como el de la escuela y la vivienda que el periodo provisional no podrá soslayar- medio adecuado de formación ciudadana y de integración a las tareas de la colectividad propiciándose además con ello su encuadramiento en las grandes formaciones políticas que son base y sosten de un estado democrático.

Es pues en el plano del Municipio, en la esfera reducida del pueblo o de las pequeñas ciudades, donde nuestro esfuerzo de convivencia democrática deberá triunfar realizando estas dos grandes tareas que nos proponemos:

Liquidar la guerra civil,
Incorporar a las nuevas generaciones a una vida ciudadana digna.

Para ello proponemos la siguiente fórmula:

Los ayuntamientos provisionales se constituirán en forma de comisiones gestoras municipales, sobre la base de representantes de las fuerzas democráticas que acepten y apoyen la política del gobierno provisional.

(Ens excusem prop dels nostres lectors de no haver traduït els presents documents. No ho havem fet per tal de respectar-ne íntegrament el text.)

Una important declaració del President Aguirre

En el darrer número del portantveu del Centre Català de l'Havana, "La Nova Catalunya", dona compte de la visita que els Consellers de la Delegació del Consell Nacional Català, Srs. Joan Grimal, Joaquim Muntal, Josep Pineda i Fargas i Josep Arroyo Maldonado, feren al President Aguirre, arran de la visita que aquest va fer a Cuba.

Per la seva importància ens permetem reproduir de l'article intitulat "El nacionalisme basc intransigent", els següents paràgrafs:

..... "Després d'un ampli convi d'impressions en què s'analitzà l'actual situació espanyola i el franquisme en particular, convenint tots el que pot produir-se en qualsevol moment un canvi, manifestàrem al President Aguirre el nostre disgust per la col·laboració que els partits i organitzacions basques han donat al Pacte, ja que nosaltres repudiàvem la signatura donada per uns catalans que no representen pas l'emigració ni el pensament i sentiment de casa nostra.

Aleshores el President Aguirre manifestà solemnement:

"PER PART MEVA US PUC DIR, QUE NO ENTRARE A LA MEVA PATRIA SI NO ES RECONEGUT OFICIALMENT EL DRET D'EUZKADI A LA SEVA AUTODETERMINACIÓ. I afegia categòricament: ALTRES PODRAN ENTRAR-HI, PERO JO, NO."

Aquesta clara i resolta decisió del President Aguirre, vol dir un capgirament de la política que fins ara han fet els nacionalistes bascs. ?

"La Nova Catalunya", en la mateixa informació publica el text d'una carta rebuda de Venezuela i, que per tal d'evitar interpretacions que no fossin exactes, reproduïm integralment el text tal com el dona la vella publicació que enguany farà 50 anys de la seva aparició.

..... "ens ho confirma encara més una carta rebuda de Venezuela d'un digne basc que tampoc transigeix; el seu nom, que publicuem amb tots els honors és : ANDIMA DE IBINAGATEITIA. Devem advertir que aquest patriota basc coneix Catalunya i el nostre problema nacional, domina el català a la perfecció i és un admirador dels nostres clàssics, amb Ramon Llull al davant. Transcrivim la missiva, que ella mateixa s'explica:

"Con sumo interés lei en "La Nova Catalunya" el artículo "Euzkadi i Catalunya", firmado por J. Mas Tarrés. Proclamo sinceramente que estoy plenamente de acuerdo con Vds. La actual política semi-española o colaboracionista, como quieran llamarla, no me convence de ninguna manera, ni a muchos vascos que estamos aquí, en Venezuela.

En los años que estuve en París, mantuve precisamente la posición que Vds. preconizan en su artículo, y muchas veces critiqué a los miembros del Gobierno Vasco por su excesiva colaboración con los partidos políticos españoles, de los que nada podemos esperar.

En estos días anda por aquí D. Manuel de Irujo, y en una cena que tuvimos con él, discutimos duramente este tema y además, tuve el gusto de hacerle leer el artículo "Euzkadi i Catalunya", que él desconocía. Se mantuvo muy reservado en sus manifestaciones, pero creo que en el fondo está con nosotros. De todas maneras llevara mucho que contar a París sobre este particular."

L'article acaba amb altres comentaris relacionats amb el Pacte de Paris.

"..... L'organització de la Confederació Catalano-Aragonesa, amb València i Mallorca com a reialmes distints i la de l'Imperi Català -amb plena autonomia de Sicília i Sardenya i, més tard Nàpols- és també resultat característic del poble i de la seva evolució política. En la unió amb Aragó va ser respectada la seva organització peculiar; en conquerir-se Mallorca i València aquests territoris no foren simplement anexionats o regits des de Barcelona, sinó que van constituir reialmes distints, amb plena autonomia i s'hi estengueren les institucions democràtiques catalanes, que tingueren així mateix els reialmes de l'Imperi Català, el qual no es tracta mai d'annexionar o d'absorbir. D'aquesta manera els Estats de la Corona Catalano-Aragonesa i del seu Imperi formaven una mena de Commonwealth amb plena autonomia. Això va produir la possibilitat de coordinar pobles tan diferents com el català, l'aragonès i els del Mediterrani, no sols per la composició ètnica, sinó per tradicions culturals i llengües distintes; i jamai hi hagué cap intent de rompre el vincle que els unia i transcorregué en plena pau la vida de la Confederació i de l'Imperi."

Doctor Pere Bosch Gimpera
("La formación de los pueblos de España)

N° 22, Janvier 1958.

"BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ"

Boîte Postale 41-02, Paris

Directeur-Gérant: Andreu Cortines

Publication mensuelle

Ronéotypé par les Services d'Information de la

GENERALITÉ DE CATALOGNE

SUBSCRIPCIÓ

Sis números : 300 francs

Compte Xecs Postals: 13.572 07, a nom

de

"BUTLLETÍ D'INFORMACIÓ"

168, Rue Saint-Denis

PARÍS - 2ème.